

Skatteministeriet

26. oktober 2020
J.nr. 2020 - 8537

Til Folketinget – Finansudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 387 af 1. oktober 2020 (alm. del).

Morten Bødskov

/ Søren Schou

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for konsekvenser ved at justere forskerskatteordningen, så den kan bruges i hhv. 8, 9 og 10 år, herunder for hvor mange ekstra der vil bruge ordningen, provenu (umiddelbart, efter tilbageløb og efter tilbageløb og adfærd), arbejdsudbud og BNP?

Svar

Den særlige skatteordning for forskere og nøglemedarbejdere – forskerskatteordningen – kan anvendes af ansatte, der opfylder en række betingelser, herunder opfylder kravet om forskerstatus eller aflønnes med mindst 69.600 kr. pr. måned (2021-niveau), og at medarbejderen ikke inden for de seneste 10 år har været skattepligtig til Danmark. Bruttoskattesatsen i ordningen udgør 27 pct. (svarende til 32,84 pct. inkl. AM-bidrag), og ordningen kan maksimalt benyttes i en eller flere perioder af indtil 7 års samlet varighed.

En udvidelse af maksimumsperioden i skatteordningen for forskere og nøglemedarbejdere fra 7 år til hhv. 8, 9 og 10 år, skønnes med betydelig usikkerhed at medføre et varigt mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på hhv. ca. 20, 35 og 50 mio. kr., *jf. tabel 1.*

Tabel 1. Varige provenumæssige konsekvenser samt virkning på BNP og arbejdsudbud ved at udvide maksimumsperioden i skatteordningen for forskere og nøglemedarbejdere fra 7 år

Mio. kr. (2021-niveau)	Maksimumsperiode		
	8 år	9 år	10 år
Umiddelbart mindreprovenu	55	105	150
Mindreprovenu efter tilbageløb	45	90	125
Mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd	20	35	50
Virkning på BNP	60	130	180
Øget anvendelse af ordningen (fuldtidspersoner)	380	740	1.070
Virkning på arbejdsudbud (fuldtidspersoner)	40	70	100

Anm.: Der anvendes samme grad af fortrængning af anden højt kvalificeret arbejdskraft som i forbindelse med udvidelsen af maksimumsperioden fra 5 til 7 år med lovforslag L 109 (2018-19). Adfærdseffekten skønnes at være fuldt indfaset efter 7 år, da alle årgange herefter har haft mulighed for at tilpasse sig den udvidede maksimumsperiode.

Adfærdseffekterne er beregnet på baggrund af oplysninger om hvor lang tid forskere og nøglemedarbejdere bliver i Danmark, efter maksimumsperioden er opbrugt. For nøglemedarbejdere skønnes muligheden for at benytte forskerskatteordningen i meget høj grad at påvirke beslutningen om at blive i landet. Forskeres beslutning om at forlade landet vurderes derimod ikke i nævneværdig grad at være påvirket af muligheden for at benytte skatteordningen.

Virkningen på BNP er mekanisk opgjort som stigningen i lønsummen og skønnes til hhv. ca. 60, 130 og 180 mio. kr. Der ses således bort fra virkninger på de offentlige udgifter, potentielle spillover effekter i form af øget produktivitet og virkninger fra medbragte familiemedlemmer. Anvendelsen af ordningen skønnes at blive forøget med hhv. 380, 740 og 1.070 fuldtidspersoner, mens virkningen på arbejdsudbuddet skønnes til hhv. ca. 40, 70 og 100 fuldtidspersoner.